

Copenhaguen, sempre.

A F. PÉREZ I MORAGON
Copenhaguen es pot arribar de sobte, amb un avió que us deixarà a deu quilòmetres del centre (a l'aeroport de Kastrup) o amb un sistema més lent, com ara el cotxe, el tren o —quina possibilitat envejable!— el veler o una altra

més antigues que es conserven (a la Magstraede) són de la primera meitat del segle XVII, tot i que la zona estava poblada des d'abans del XII i que la ciutat esdevingué residència de la cort reial el 1443. Del segle XVII ençà, tota mena d'estils han anat juxtaposant-s'hi.

de la guàrdia al palau d'Amalienborg (residència reial), o el Museu de Belles Arts, o la Torre Redona, o els altres museus i col·leccions artístiques.

Entremig, cal fer una petita salutació al monument dedicat a Hans Christian Andersen, una figura sedent col·locada tan prop de terra que els xiquets poden tocar-la.

Passejant molls amunt, en direcció N, o bé travessant el parc que envolta la Ciutadella (Kastellet), s'ha de fer la tòpica visita a la Petita Sirena, situada damunt un penyal enmig de l'aigua i que constitueix un emblema de la ciutat.

Hi ha també esglésies de diverses religions, ben mantingudes, on és ben agradable entrar un dia de festa, a veure els rituals.

Tot això pot ser el principi de l'estada, a combinar amb petits viatges per Dinamarca, que és un país bellíssim, petit, però molt variat.

Copenhaguen no és una gran ciutat, òbviament. No és rival de cap altra. És un dels seus atractius. Per a aquells a qui ens agraden les poblacions ben endreçades, somrients, cultes, Copenhaguen pot ser sempre un destí on arribar. ¡Quina vida més agradable s'hi pot fer! ¡Quina cervesa tan excel·lent s'hi pot beure, assegut sota un arbre verdíssim i veient passar una humanitat tan bella!

(De dalt a baix). Un molí en Jutlàndia, vista general de Copenhaguen i una danesa la mar d'animada

mena de vaixell. Si és la primera vegada que hi arribeu, qualsevol sistema de transport us posarà davant la mateixa enorme sorpresa: les daneses, que són autènticament espectaculars. Si es vol gaudir plenament d'aquest primer xoc visual, convé fer el viatge a l'estiu.

Passada aquesta primera impressió, que pot ser molt forta, endinseu-vos en una ciutat agradabilíssima, objecte de diverses destruccions i reconstruccions successives. Les cases

La millor manera d'anar fent-se càrrec de la ciutat és situar-se a la plaça de l'Ajuntament (Rådhuspladsen) i traçar mentalment un cercle de mil metres entorn d'aquest centre. Dins d'aquest cercle es pot trobar la major part dels llocs que un turista ha de visitar.

Si, com sol passar, esteu cansats ja d'entrada, el millor consell és que comenceu anant al parc d'atraccions del Tivoli, un enorme jardí, magníficament atès i ple de llocs on passejar, menjar, reposar i distraure's.

Després —i tenint en compte que sempre es pot tornar al Tivoli— potser convé entrar en la ciutat vella fins arribar al moll vell (Gammel Strand) i, des d'allí, emprendre alguna breu navegació pel canal o bé passar al castell de Christiansborg, cobert d'un característic sostre metàl·lic al qual el temps ha donat un color verd magnífic, comú a molts edificis vells de la ciutat.

Si no, i partint de la mateixa plaça de l'Ajuntament, aneu a veure el canvi